

ZIMOWE SPŁYWY KAJAKOWE

NA OBSZARZE

NADNOTECKIEJ GRUPY RYBACKIEJ

Przewodnik turystyczny

SPIS TREŚCI

Zimowe Spływy Kajakowe na obszarze NGR	3
Szlak kajakowy Noteci	4
Szlak kajakowy Rurzyca	10
Szlak kajakowy Drawy	16
Szlak kajakowy Piławy	22
Szlak kajakowy Dobrzyca	28
Szlak kajakowy Gwdy	34

Copyright by
Fundacja Centrum Aktywności Obywatelskiej
Tekst i zdjęcia Krzysztof Bogdanowicz
<https://www.facebook.com/kbogdanowiczfotografia/>
Przepisy na potrawy z ryb pochodzą z Poradnika Rybnych Warsztatów Kulinarnych
wydanego przez Nadnotecką Grupę Rybacką

Wydanie I, Szydłowo 2021

Wydawca:
Fundacja Centrum Aktywności Obywatelskiej
Wydawnictwo Kresy Zachodnie
ul. Krańcowa 2, 64-930 Szydłowo
www.rarus.eu, e-mail: cao@onet.eu

Opracowanie graficzne i skład:
Studio Projektu Graficznego „ART-WENA” Alicja Noska-Figiel
Piła, 64-920, ul. Hutnicza 24
tel. 501 186 165, e-mail: alicja@noska.pl, www.art-wena.pl

ISBN 978-83-958376-7-8

Publikacja współfinansowana przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w ramach Programu operacyjnego Rybactwo i Morze oraz ze środków Fundacji CAO

Zimowe Spływy Kajakowe na obszarze NGR

Kolejny przewodnik po gminach członkowskich NGR, który oddajemy w Państwa ręce dotyczy uprawiania zimowej turystyki kajakowej na rzekach tu płynących. Największa rzeka północnej Wielkopolski - Noteć przepływa przez sześć gmin członkowskich NGR, siódma gmina – Szydłowo poprzez liczne rzeki przez nią płynące, dopływy Gwdy wpadającej do Noteci w Ujściu, również ma z nią połączenie.

Wybierając rzeki na zimowe spływy kajakowe kierowaliśmy się ich dostępnością przez większość miesięcy w roku, choć wszystko zależy od pogody panującej w danym roku. Rzeki takie jak Piława, Dobrzyca, Rurzyca, Drawa czy Gwda ze względu na swój szybki nurt rzadko kiedy zamarzają. Wszystko oczywiście zależy od warunków lokalnych; na Gwdzie mamy liczne zalewy zbierające wodę na potrzeby elektrowni wodnych, w początkowym biegu Rurzyca aż sześć jezior zamarzających podczas silniejszych mrozów. Piława również potrafi zamarznąć w swoim zalewie w Zabrodziu. Najlepszą porą do uprawiania zimowego kajakarstwa na naszych rzekach jest grudzień, zanim jeszcze mróz skuje pewne fragmenty rzek oraz marzec, gdy nadchodząca wiosna z powrotem uwolni rzeki z okowów mrozu.

Dla zimowego kajakarstwa rekreacyjnego warto również wybierać rzeki z małą ilością przeszkód, bez konieczności przenosek, które mogą być kłopotliwe w warunkach zimowych.

W porze topnienia śniegów i podwyższonego stanu wody dużo emocji dostarczyć mogą mniejsze rzeczki takie jak Pankawa czy Bukówka.

Wybrane przez nas odcinki rzek płynące przez obszar NGR zostały przetestowane w warunkach zimowych przez nasz zespół. Zwracaliśmy głównie uwagę na wszelkie ważne dla bezpieczeństwa turysty kwestie związane z przeszkodami na wodzie, miejscami dogodnymi do wyjścia z wody i odbioru kajaków w razie konieczności ewakuacji. Pamiętajmy jednak, że rzeka zmienia się z dnia na dzień; w miejscach, gdzie jeszcze dzisiaj nie było żadnych przeszkód, jutro zwalone przez bobry lub wichurę drzewo przegrodzić może całe koryto rzeki... Należy wtedy odwołać się do swojego doświadczenia i umiejętności; to, co dla „zwałkowców” będzie dodatkową atrakcją spływu dla kajakarzy rekreacyjnych może stać się przeszkodą nie do przebycia... Nie musimy na siłę udowadniać swoich umiejętności. Zawsze można wyjść z kajaka, nawet ryzykując zamoczenie obuwia (mamy przecież drugie na zmianę) i obejść przeszkodę ładem.

Ze względu na niewielką objętość przewodnika więcej szczegółów dotyczących omawianych tu odcinków poszczególnych rzek przekazujemy na stronie internetowej www.wodyngr.pl.

Fundacja CAO prowadzi również Przedsiębiorstwo Społeczne zatrudniające osoby zagrożone wykluczeniem społecznym zajmujące się wypożyczeniem kajaków na omawiane w przewodniku rzeki; więcej na stronie internetowej www.kajakok.pl.

NOTEĆ

Jest najważniejszą rzeką obszaru NGR, na długim odcinku aż 72 km płynie przez gminy członkowskie. Znajduje się tutaj aż 11 śluz, z których każda stanowi zabytek techniki.

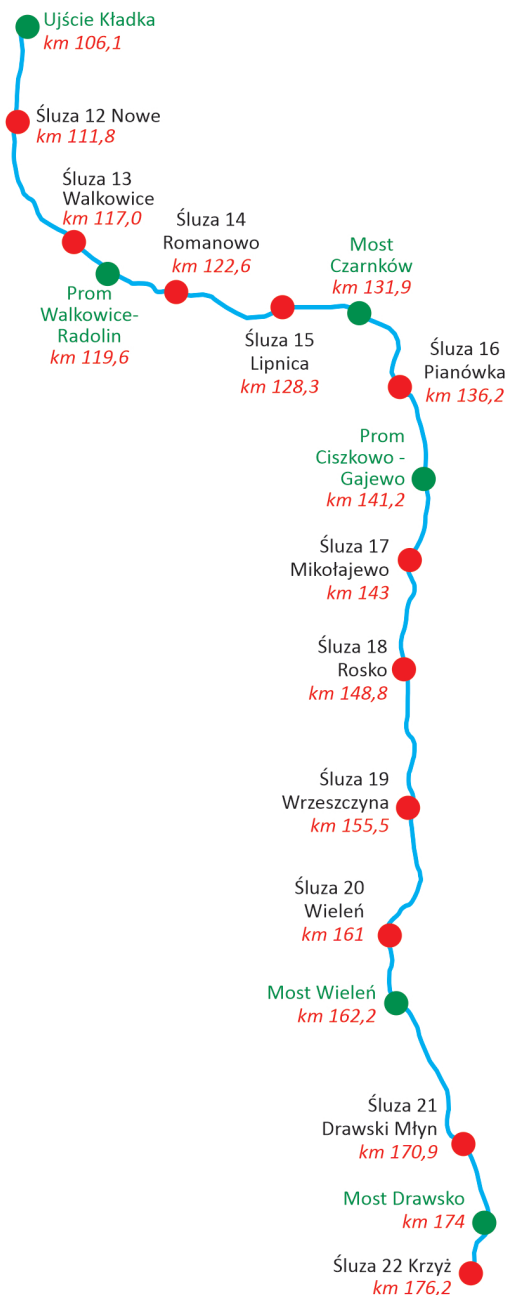
Przeważnie płynie pośród rozległych płaskich łąk, ale zdarzają się odcinki, na których wysokie strome zbocza podchodzą pod rzekę a jej brzegi porastają gęste lasy i zarośla łęgowe. Tak jest na odcinku za Ujściem, gdzie z lewej strony górują nad rzeką wysokie wzgórza aż do miejsca, gdzie Noteć płynąca na zachód, skręca na południe. Rzekę możemy przekroczyć mostem w Ujściu, Czarnkowie, Wieleniu i między Krzyżem i Drawskiem. Dodatkowo działają dwie sezonowe (a także czynne w dni powszednie) przeprawy promowe: z Walkowic do Radolina i z Ciszkowa do Gajewa.

Noteć to siódma pod względem długości i szósta pod względem powierzchni dorzecza rzeka Polski. Długość rzeki wynosi 391,3 km; jest największym dopływem Warty. Źródło Noteci znajduje się Pojezierzu Kujawskim. W Nakle

rzeka łączy się ze sztucznie wykopanym Kanałem Bydgoskim i odtąd aż do swego ujścia (na długości 187 km) jest elementem drogi wodnej Wisła - Odra. Od Nakła do Krzyża na długości 137 km ma charakter rzeki skanalizowanej z 14 stopniami wodnymi (śluzami i jazami). Na odcinku od Nakła do Ujścia zwana jest Leniwą Notecią z powodu niewielkiego nurtu. Dość ospały bieg „leniwej Noteci” zmienia się dopiero po przyjęciu największego dopływu – Gwdy. Od tego miejsca rzeka przyśpiesza i zwana jest Żywą Notecią. Ostatnim większym dopływem jest Drawa wpadająca tuż za Krzyżem Wielkopolskim. Ujście do Warty jest w Santoku. Na terenie NGR Noteć jest skanalizowana a znajdujące się tutaj śluzy są dużą atrakcją turystyczną. Rozmieszczone są prawie w jednakowych odległościach od siebie, wprowadzając ciekawe urozmaicenie spływów Noteci. Śluzy wraz ze znajdującymi się na ich terenie obiektami objęte są ochroną konserwatora zabytków. Znajdując się na nich mamy wrażenie jakby czas zatrzymał się tu jakieś 100 lat temu – są swego rodzaju żywym skansenem tech-

Śluza Pianówka na Noteci

niki, do dzisiaj czynnym i spełniającym swoje funkcje.

Prace regulacyjne na Noteci Dolnej przeprowadzono w latach 1863-1915. W rezultacie tych prac, między Nakłem, a ujściem Drawy zbudowano 14 stopni wodnych oraz wykonano 105 przekopów likwidujących zakola rzeki o promieniu poniżej 180 m, skracając bieg Noteci na tej przestrzeni ze 169,8 km na 140,1 km.

Od czasu uruchomienia drogi wodnej Wisła - Odra ranga Noteci urosła do najważniejszego szlaku transportowego północnej Wielkopolski. Po przebudowie szlaku w latach 1905-1915, po Noteci pływały barki o nośności ponad 500 ton. Upadek żeglugi towarowej na Noteci rozpoczął się w latach 80. XX w. Od lat 90. XX w. nie wykonuje się prac bagrowniczych, co spowodowało zamulenie dna i wstrzymanie ruchu jednostek z ładunkami. Spowodowało to proces likwidacji firm żeglugowych, stoczni, portów, przystani i infrastruktury transportowej.

Noteć jest częścią Międzynarodowej Drogi Wodnej MDW E70 łączącej porty Morza Północnego z Kaliningradem. Na razie rozwój MDW napotkał na duże trudności na terenie Polski z powodu fatalnego stanu infrastruktury. Noteć nie spełnia wymogów MDW i obecnie nadaje się jedynie do ruchu turystycznego w ramach tzw. Wielkiej Pętli Wielkopolski. Elementami tego projektu są wybudowane w latach 20-tych XXI wieku mariny w Czarnkowie i Drawsku, przystań w Ujściu czy Wrzeszczynie. Na rzece zapewniona jest żeglowność jednostek o zanurzeniu do 1,5 metra.

Notec praktyczne

Płynąc Notecią nie napotkamy nie spodziewanych przeszkód w nurcie typu zwalone przez boby drzewa. Od cinki między śluzami pokonamy bez wysiadania z kajaka. Na śluzach będziemy musieli przenosić kajak, gdyż nie działają one zimą. Miejsca dojazdu do rzeki mogą być albo z prawej albo z lewej strony Noteci, w zależności na którym brzegu znajdują się zabudowania będące mieszkaniem obsługi śluzu. Dogodny dojazd asfaltową drogą do samej rzeki jest także przy przeprawach promowych Ciszkowo – Gajewo oraz Walkowice – Radolin. Możliwości awaryjnego schronienia przed nie pogodą dają tereny przy śluzach, mariny w Czarnkowie i Drawsku, przystanek we Wrzeszczynie, mosty w Czarnkowie, Wieleniu i Drawsku.

Miejsz do których można podjechać z kajakiem jest zdecydowanie mniej, niż na płynących przez lasy północnej części obszaru rzekach, gdzie liczne drogi leśne, małe mostki umożliwiają dotarcie prawie w każde miejsce na rzece.

Przepływa przez miejscowości, gdzie można poprawić swoje zaopatrzenie: Ujście, Czarnków, Góra, Wrzeszczyna, Wieleń, Drawsko, Krzyż. Można zatrzymać się na przystaniach w Ujściu (kładka przy remizie); zwie-

dzić Ujście stary gród pogranicza polsko - pomorskiego, Czarnków z klimatycznym rynkiem, coraz ładniejszy Wieleń, niewielkie Drawsko czy też powstały z osiedla robotników kolejowych Krzyż.

Szczególnie malownicza jest Notec na koniec zimy, gdy topniejące śniegi powodują wylewy rzeki; jej dolina zamienia się w duże jezioro w którym trudno wypatrzeć koryto rzeki. W średniowieczu bagnista dolina Noteci, porośnięta gęstymi zaroślami stanowiła trudną do przebycia przeszkodę.

Najbliżej z firm kajakowych obsługujących spływy i zajmujących się wypożyczaniem kajaków jest **Wypożyczalnia Kajaków Kotwica** z siedzibą w Górze nad Notecią. Dysponuje ona własną bazą biwakową w tej miejscowości. Telefon do firmy: 669 553 919.

Dolina Noteci objęta jest ochroną przyrody w różnorodnych formach; największy obszar zajmują obszary sieci Natura 2000, często pokrywające się ze sobą. **Nadnoteckie Łęgi i Dolina Środkowej Noteci** chronią ciekawe środowisko przyrodnicze i rzadkie gatunki roślin i zwierząt. Jesienią i wiosną nadnoteckie łąki odwiedzają stada migrujących ptaków liczące tysiące sztuk. Ciekawy świat ptaków przyciąga rzęszę ornitologów.

Śluza Lipica na Noteci

Noteć koło Radolina

Noteć ze służą Walkowice

Do Noteci wpadają płynące przez obszar NGR dwie mniej znane rzeki; od północy przez gminy Trzcianka i Wieleń płynie Bukówka mająca swe ujście za służą w Drawskim Młynie, przez Puszcę Notecką w gminach Wieleń i Drawsko płynie Miała uchodząca do Noteci koło Drezdenka.

BUKÓWKA

Rzeka ma około 50 km długości. Źródła znajdują się powyżej Jeziora Bukowo koło Trzcinną. (Swoje źródła w tej okolicy mają jeszcze Trzcianka i Cieszynka). Wpada do Noteci za służą 21 w Drawskim Młynie. W przeszłości Bukówka napędzała liczne młyny: pierwszym był Młyn Górny (dziś L. Straduń), Młyn Rychlik (obecnie ruina), Młyn Średni, Młyn Górnica, Młyn Kuźniczka, Nowy Młyn (dziś hodowla ryb Jaryń), Młyn Mniszek i ostatni z nich Papiernia Wieleńska.

Bukówka jest trudną rzeką do spływów z powodu już to małej ilości wody, już to bardzo dużej ilości zwalonych drzew w nurcie. Liczne dawne młyny wymuszają uciążliwe przenoski, nieraz po kilkaset metrów. Rzeka ma wiele różnych oblicz; w zależności którym odcinkiem płyniemy wrażenia będą zupełnie inne. Trafiają się długie odcinki pośród łąk, oraz partie w których rzeka wije się w głębokim wąwozie.

Każdy z odcinków ma swoje wady i zalety: w lesie jest duża ilość zwalęk, na łąkach gęste szuwały utrudniające płynięcie. Uciążliwość wynagradzają piękne widoki – w leśnych partiach strome zbocza, ruiny starych młynów oraz spokój i cisza. Trochę uciążliwe są liczne tamy bobrowe. Najlepszą porą do spłynięcia jest wiosna lub inny okres z wysokim stanem wody. Wtedy gładko przeplniemy nad wszystkim przeszkodami, szuwały jeszcze nie zdążyły porosnąć

więc spływ będzie samą przyjemnością.

Zimą znajdujące się na Bukówce dawne stawy młyńskie w Rychliku i Górnicy zamarzają ograniczając możliwości spływu. W swoim przełomowym odcinku za Kuźniczką rzeka płynie bystro ale ilość przeszkód w nurcie może przyprawić o zawrót głowy. Bukówka to rzeka tylko dla doświadczonych kajakarzy potrafiących radzić sobie z przeszkodami. Zimą drzewa przegradzające rzekę są śliskie i potrzeba wiele wprawy aby sobie z nimi poradzić.

Na Bukówkę ze względu na jej uciążliwość działające w regionie wypoczynalnie nie udostępniają kajaków.

MIAŁA

Miała stanowi mało popularny szlak kajakowy, dostępny tylko przy wyższych stanach wód. Charakteryzuje go duża liczba przenosek, wolny nurt, niskie mostki i inne utrudnienia. Zależnie od ilości wody dostępny od Kruteczka lub Białej (48-54 km). Najpewniej rozpocząć spływ we wsi Biała, położonej około 10 km poniżej źródeł rzeki. Miała jest szlakiem miejscami nieco trudnym i dość uciążliwym z powodu progów wodnych, niskich kładek w miejscowościach. Pod względem krajobrazowym stanowi jedną z najpiękniejszych tras w Wielkopolsce. Na przebycie całej trasy potrzeba 2 dni.

Poniżej wsi Chelst, Miała wartko spływa w szeroką pradolinę do starego koryta Noteci i płynąc tymże korytem jeszcze kilkanaście kilometrów, kończy swój bieg w pobliżu Drezdenka, gdzie łączy się ze Starą Notecią, po której możemy przepłynąć do Drezdenka po drodze napotykając na jaz i konieczność przenoszenia kajaków, a następnie wśród malowniczych łąk przepłynąć do Noteci.

Na Miałej działa wypoczynalnia kajaków Kotwica, która ma swoje bazy w Mężyku i Miałach.

Bukówka przed Rychlickim Młynem

Zimowe warunki na Bukówce

Rurzyca

Przez całe stulecia rzeka zwana była Krępą (stąd nazwa wsi leżącej nad nią, czyli Krępska). Niemcy po zajęciu ziem nadnoteckich mieli zwyczaj zmieniać nazwy lokalne na bardziej niemieckie. Nazwali rzekę Rohrfliess, a po II Wojnie utworzono polską nazwę Rurzyca, będącą błędnym tłumaczeniem niemieckiej.

Rzeka ma zaledwie 25 km długości, natomiast źródła znajdują się w rezerwacie przyrody „Diabli skok” na północ od Szwecji. Jest to głęboki kocioł polodowcowy o stromych brzegach, z którego sączą się małe początkowo

strumyczki. Teren rezerwatu za czasów niemieckich pielęgnowany był w formie parku – usuwano tylko martwe drzewa; obecnie takie drzewa pozostawia się tam, gdzie upadły.

Na stromych zboczach Rurzyca zachowało się wiele pięknych pomnikowych okazów drzew: są wśród nich buki, dęby i sosny.

Rurzyca przepływa przez 6 jezior: są to w kolejności biegu rzeki: Krąpsko Małe, Krąpsko Długie, Trzebieszki, Górne, Środkowe, Dąb. Zbocza wokół tych jezior sięgają do 30 metrów wysokości. Głębokość jezior sięga do 20 metrów.

Rurzyca w Trzebieszkach

**REZERWAT
DIABLI
SKOK**

SZWECJA

Dolina Rurzycy - Specjalny Obszar ochrony siedlisk przyrodniczych NATURA 2000

Smolary - rezerwat torfowiskowy

Rezerwat przyrody „Dolina Rurzycy” – krajobrazowy. Celem ochrony jest zachowanie cennych zbiorowisk roślinnych, rzadkich i chronionych roślin i zwierząt oraz unikatowego krajobrazu o urozmaiconej rzeźbie, lasów rosnących na stromych zboczach, czystych jezior (Krępsko Górne, Krępsko Średnie, Dąb) tworzących długie ciągi rynnowe oraz pagórkowatego terenu z meandrującą rzeką w głębokiej dolinie.

JEDZMY RYBY

PSTRĄG W POMIDORACH

1 kg filetów z pstrąga

4 ząbki czosnku, sok z 2 cytryn, 2 szklanki zmielonych pomidorów, 2 cebule łyżka kaparów, 10 oliwek nadziewanych papryką, 4 łyżki oleju, mielona papryka, sól, pieprz

Rybę opłukać, dokładnie osuszyć, oprószyć solą, zmielonym pieprzem i papryką. Posmarować obranym, zmiążdżonym czosnkiem. Skropić sokiem z cytryny. Pokrojoną w plasterki cebulę zeszklić na oleju. Dodać pomidory, kapary i oliwki. Doprawiać do smaku solą i pieprzem. Dusić przez 5 minut. Dodać rybę i dusić pod przykryciem przez kolejne 15 minut.

Szlak kajakowy Rurzyca

Rurzyca płynie na całej swojej długości przez lasy, objęte różnymi formami ochrony przyrody. Rzeka płynie w głębokiej dolinie przez jeziora o stromych wysokich brzegach. W miejscach gdzie dolina rzeki rozszerza się brzegi są podmokłe i trudno jest dojść do rzeki. Ułatwieniem jest fakt, że na odcinku od Trzebieszek do stacji kolejowej Płynica towarzyszy nam w dość dużej odległości od rzeki po lewej stronie leśna droga dopuszczona do ruchu kołowego. Są z niej zjazdy do Piaskinii i do Wrzosów. Znajdują się przy niej leśne miejsca postoju pojazdów – pierwsze za Staromłyńskim Mostem; z niego mamy około 500 metrów do wyżej wspomnianego mostu. Z drugiej strony mostu znajduje się miejsce postoju, do którego można dojechać z Głowaczewa bądź Czechynia.

Pierwszy odcinek rzeki to krótkie odcinki nurtu łączące długie i bardzo długie jeziora. Miejsc do wodowania jest tu niewiele: J. Krapsko Małe pod warunkiem przeciągnięcia kajaka kilkaset metrów przez las, Trzebieszki i Piaskinia

JEDZMY RYBY

PSTRĄG NA GRILA1

Pstrąg z folii (przepis dla 1 szt. porcyjnego pstrąga)

1 szt. pstrąga

dwie szczypty mieszanki ziół (estragon, bazylia, pieprz ziołowy, cząber, tymianek, papryka słodka, czosnek granulowany)

łyżka drobno posiekanej natki pietruszki, 1 średnia cebula, 2 pieczarki

1/3 szklanki piwa (nie mocnego), sól, 70 cm folii aluminiowej.

Rybę umyć, pozbażyć skrzeli, dokładnie natrzeć solą. Środek ryby obficie nafaszerować pokrojoną w pół plastry cebulę i pieczarki przesypane pokrojoną pietruszką. Skórę ryby po obu stronach obficie oprószyć mieszanką ziół po czym zawinąć dokładnie w podwójną folię aluminiową zawijając jeden jej koniec. Przez drugi nie zawinięty koniec folii wlać piwo, po czym tenże koniec dokładnie zawinąć. Zwinęte rogi folii podwinąć do góry. Piec na mocno rozgrzanym grillu lub piekarniku ok. 15 min. NIE PRZEWRACAJĄC jej na drugą stronę (w przeciwnym wypadku ucieknij nam sos, bez którego potrawa będzie niekompletna!

Rurzyca koło Rezerwatu Smolary

Rurzyca we Wrzosach

Najpewniejszym miejscem do rozpoczęcia zimowego spływu końcowym odcinkiem rzeki są Wrzosey. Przy mostku znajduje się kładka z której możemy rozpocząć spływ. Już na starcie musimy bardzo uważać aby wpłynąć w prawą odnogę rzeki, która dużym łukiem omija znajdującą się na lewej odnodze dawną zastawkę rybacką. Początkowo płyniemy pośród łąk, gdzie dostrzeżemy pozostałości starego drewnianego mostku. Rzeka wije się tutaj w malowniczych zakrętach. Wkrótce wpłyniemy w podmokły las, znak, że zbliżamy się do jeziora Dąb. Płynąc mniej więcej środkiem jeziora, bliżej prawego brzegu kierujemy się na obniżenie linii lasu wskazujące wypływ Rurzycy z jeziora. Na jeziorze przy lewym brzegu blisko wypływu mamy kilka pomostów wędkar- skich, do których możemy przycumowań i ewentualnie zejść na ląd. Wypływ Rurzy- cy znajduje się w gęstych trzcinach, które latem powodują konsternację licznych ka- jakarzy szukających właściwej drogi. Rze- ka jest bardzo szeroka ale zarazem płytką.

Niebawem las po prawej stronie odsunie się od rzeki i płyniemy przez pierwszy obszar bagnisk. Z lewej towarzyszy nam wysoka skarpa. Około 1700 metrów od wypływu z jeziora znajduje się mostek.

Za jeziorem rzeka dopływa do drewnianego mostku. W lewo prowadzi droga pod górę do głównej drogi leśnej; od- ległość jest duża bo prawie 1000 me- trów. Kawałek za mostkiem wpływamy w rozległy obszar bagienny. Nie zdziwny się, kiedy nawet zimą spotkamy tu łabę- dźdź rodzinę. Od paru lat te piękne ptaki upodobały sobie bagienny odcinek Rurzy- cy. Z prawej strony około 400 metrów od Rurzycy znajduje się jezioro Żabie a wo- kół niego rezerwat przyrody Smolary. Za pierwszym bagnem następuje odcinek le- śny około 500 metrów po czym wpływamy w kolejne bagna, dłuższe od poprzed- ních, które ciągną się aż do wysokiego mostu dawnej linii kolejowej Wałcz - Zło- tów. Mostem prowadzi szlak turystyczny niebieski z pilskich Koszyc do Płytnicy. Z mostu mamy około 1100 metrów do przejazdu kolejowego przed stacją Płytni- ca. Krótki odcinek bystrej wody prowadzi nas do przyczółków po moście drogowym z Zabrodzia do Płytnicy; w oddali widocz- ny tunel którym rzeka przepływa w nasy- pie linii kolejowej Piła- Jastrowie. Rzeka staje się płytsza ale płynie za to szybciej. Po nieco więcej niż kilometr zbliża się na odległość około 200 metrów od asfalta- wej szosy do Krępka. W pobliżu wsi znaj- duje się dawne pole biwakowe, z którego już tylko kilkaset metrów do pierwszej przenoski. Dobijamy do lewego brzegu i przenosimy kajaki strumą ścieżką. Wo- dujemy je przy wypływie wody z leżących powyżej stawów. Kilkaset metrów dzieli nas od kładki i miejsca zakończenia spły- wu w pobliżu kościoła w Krępku. Można podejść samochodem pod samo miej- sce zakończenia spływu.

Most dawnej linii kolejowej na Rurzycy

Wyptyw Rurzycy z J. Krąpsko Górne